

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 57 0 Ps 095957 15 Rev
Dana, 16.11.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Biljane Tomić, kao predsjednika vijeća, Violande Šubarić i Senada Tice, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja I. AD u stečaju, P., koga zastupaju M.G., stečajni upravnik i A.I., advokat iz G., Ul. ..., protiv tuženog O. -3 d.o.o. B., koga zastupa D.P., advokat iz B., Ul. ..., radi isplate, odlučujući o reviziji tuženog protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 095957 15 Pž od 26.08.2015. godine, na sjednici vijeća održanoj 16.11.2016. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 095957 12 Ps od 16.03.2015. godine obavezan je tuženi da tužitelju isplati iznos od 110.842,68 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15.12.2011. godine do isplate, kao i da mu naknadi troškove postupka u iznosu od 7.763,42 KM.

Drugostepenom presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 095957 15 Pž od 26.08.2015. godine žalba tuženog je odbijena i prvostepena presuda potvrđena, te je odbijen zahtjev tuženog za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 1.632,15 KM.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tuženi pobija drugostepenu presudu zbog povrede odredba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i tužbeni zahtjev odbije.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužitelja da se tuženi obaveže da mu isplati iznos od 110.842,68 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 15.12.2011. godine do isplate.

Nakon provedenog postupka prvostepeni sud je utvrdio: da je između Ministarstva ... RS, P.u. i tuženog kao dužnika dana 17.08.2010. godine zaključen sporazum o produženju roka za izmirenje obaveza kojim se tuženi obavezao da će poreske i druge obaveze nastale u periodu od 01.01.2009. do 31.12.2009. godine u iznosu od 226.834,42 KM platiti u 12

jednakih rata, tako da posljednju ratu mora uplatiti najkasnije do 25.07.2011. godine; da je prema ovom sporazumu tužitelj garantovao svojom imovinom za uredno izmirenje navedenih obaveza tuženog pa je dozvolio da se na njegovim nekretninama, upisanim u zk.ul. broj 8567 k.o. P. i to: k.č. broj 9/68, 283/20, 283/18 i 283/19, uknjiži založeno pravo u korist P.u.; da tuženi nije u skladu sa navedenim sporazumom platio dug, te je P.u. u stečajnom postupku koji je otvoren nad imovinom tužitelja prijavila potraživanje u ukupnom iznosu od 110.842,68 KM; da je tužitelj priznao P.u. navedeno potraživanje i ista je uvrštena u tabelu razlučnih povjerilaca, pa je nakon prodaje imovine, na kojoj je P.u. imala upisanu hipoteku, dana 14.12.2011. godine tužitelj uplatio iznos od 110.842,68 KM na ime poreskih obaveza tuženog, za koga je bio garant sa svojim nekretninama.

Kod ovakvog stanja stvari provstepeni sud nalazi da je je tužitelj kao jemac isplatio potraživanje razlučnog povjerioca - P.u., kao povjerioca tuženog u iznosu od 110.834,42 KM, te da prema odredbama člana 1003., 1013. i 277. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78 do 57/89, te „Službeni glasnik RS“, broj 17/93 do 74/04, dalje: ZOO) ima pravo da od tuženog zahtjeva isplatu tog iznosa, sa zakonskom zateznom kamatom od dana plaćanja P.u.. Zaključuje da navodi tuženog, da nije obavezan tužitelju platiti dug, jer da predmetni sporazum nije sačinjen od strane ovlaštenog lica (čak i da je tačan ovaj navod tuženog) nisu osnovani, a s obzirom da sporazum nije osnov nastanka sporne obaveze tuženog (radi se o zakonskoj obavezi), već su njime samo produženi rokovi za plaćanje već utvrđenih poreskih obaveza, kao i da prava i obaveze utvrđene odlukom o ulaganju sredstava od 05.02.2010. godine, ugovorom o poslovno-tehničkoj saradnji broj 105/06 od 29.06.2006. godine i ugovorom o zajmu broj 106 od 29.06.2006. godine ne utiču na ovu obavezu tuženog prema tužitelju, nego se tiču njihovog poslovnog odnosa, pa zbog svega navedenog usvaja u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda pa je žalbu tuženog odbio i prvostepenu presudu potvrdio.

Presuda drugostepenog suda je pravilna i na zakonu zasnovana.

Odredbom člana 1003. ZOO propisano je da na jemca koji je namirio povjeriočevo potraživanje prelazi to potraživanje sa svim sporednim pravima i garancijama njegovog ispunjenja. Prema odredbi člana 1013. ZOO jemac koji je isplatio povjeriocu njegovo potraživanje može zahtijevati od dužnika da mu naknadi sve što je isplatio za njegov račun, kao i kamatu od dana isplate (stav 1.), te on ima pravo na naknadu troškova nastalih u sporu sa povjeriocem od časa kad je obavjestio dužnika o tom sporu, kao i na naknadu štete ako bi je bilo (stav 2.).

Navedenim odredbama se reguliše regresno pravo jemca koji je za račun dužnika isplatio povjeriocu njegovo potraživanje, pa tako potraživanje povjerioca prelazi na jemca koji je ispunio obavezu dužnika (personalna subrogacija) slijedom čega jemac ima pravo da zahtjeva od dužnika da mu nadoknadi sve što je on isplatio njegovom povjeriocu za njegov račun.

Iz činjenica utvrđenih pred prvostepenim sudom proizlazi da je tužitelj bio garant tuženom za uredno izmirenje obaveza prema P.u. koje su iznosile 226.834,42 KM i da je slijedom toga na nekretninama tužitelja upisana hipoteka u korist P.u., te da su iz naplaćene vrijednosti nekretnina tužitelja (kao hipotekarnog dužnika) prodanih u stečajnom postupku

izmirene preostale, neplaćene obaveze tuženog prema P.u. (kao hipotekarnom povjeriocu) u iznosu do 110.842,68 KM.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje, koje proizlazi iz izvedenih materijalnih dokaza, te navedene odredbe ZOO, na tužitelja je prešlo potraživanje povjerioca tuženog (P.u.), pa on, i po ocjeni ovog suda, ima pravo regresa od tuženog jer je kao jemac za njegov račun ispunio njegovu obaveze prema P.u.. Kod ovakvog stanja stvari, revizioni navodi da je sporazum potpisalo neovlašteno lice u ime P.u. jer da to lice više nije moglo obavljati funkciju vršioca dužnosti direktora, nisu od uticaja na pravilnost zaključka nižestepenih sudova da tužitelj ima pravo da zahtjeva od tuženog da mu nadoknadi sve što je za njega platio kao jemac. Naime, ovim navodima se u suštini osporava pravna valjanost predmetnog sporazuma, a predmet ove parnice je regresni zahtjev tužitelja. Tuženi je pravnu valjanost ovog sporazuma eventualno mogao osporavati posebnim zahtjevom, a i prije nego što je tužitelj za njega isplatio dug P.u..

Ni tvrdnje ravidenta kojima se ukazuje na navodne propuste stečajnog upravnika prilikom priznavanja prijave potraživanja P.u. kao razlučnog povjerioca, nisu od značaja. Zakon o stečajnom postupku – prečišćen tekst („Službeni glasnik Repbulike Srske“, broj: 26/10) reguliše postupak prijave potraživanja stečajnih povjerilaca, priznavanje, osporavne potraživanja od strane stečajnog upravnika, slijedom čega u predmetnoj parnici nema mjesta osporavanju eventualnih propusta stečajnog upravnika.

Proizlazi da su nižestepeni sudovi u konkrentom slučaju pravilno primjenili materijalno pravo iz člana 1003. i 1013. ZOO kada su obavezali tuženog da tužitelju isplati novčani iznos koji je on kao jemac za račun tuženog platio P.u., sa zakonskim zateznim kamatama od dana plaćanja. Stoga, bez osnova su tvrdnje ravidenta o pogrešnoj primjenjeni materijalnog prava na štetu tuženog.

Po ocjeni ovog suda nižestepeni sudovi su pravilno cijenili provedene dokaze, te izveli pravilan zaključak o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja, slijedom čega ne stoje navodi tuženog u reviziji o povredama odredaba parničnog posutpka.

Suprotno revizionim navodima tuženog, odluka o troškovima postupka je donesena shodno odredbama člana 386. i 387. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", broj 58/03 do 61/13, dalje: ZPP).

S obzirom na izloženo, odluka drugostepenog suda nema nedostataka na koje ukazuje tuženi u reviziji, odnosno na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Iz tih razloga, a na osnovu člana 248. ZPP odlučeno je kao u izreci.

Predsjednik vijeća
Biljana Tomić

Za tačnost otppravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić